

HOTĂRÎREA CURȚII CONSTITUȚIONALE
cu privire la controlul constituționalității unor
prevederi din Codul electoral și a Hotărîrii
Parlamentului nr. 1508-XIII din 18 februarie 1998

Nr.15 din 27.05.98

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.54-55/23 din 18.06.1998

* * *

În numele Republicii Moldova
Curtea Constituțională în componența:
Pavel BARBALAT - președinte
Nicolae CHISEEV - judecător
Mihai COTOROBAI - judecător-raportor
Constantin LOZOVANU - judecător
Gheorghe SUSARENCO - judecător-raportor
Ion VASILATI - judecător-raportor
cu participarea Alionei Balaban, grefier, reprezentanților
Președintelui - dl Mihai Petrachi, consilier prezidențial, deputat în
Parlament, dna Raisa Grecu, șefa Serviciului acte ale Președintelui
Republicii Moldova, deputatului Parlamentului de legislatura a XIII-a
Fiodor Angheli, în lipsa reprezentantului Parlamentului legal citat, în
conformitate cu art. 135 alin.(1) lit.a) din Constituție, a examinat în
ședință plenară publică dosarul privind controlul constituționalității
unor prevederi din Codul electoral, adoptat de către Parlament la 21
noiembrie 1997, și a Hotărîrii Parlamentului nr. 1508-XIII din 18
februarie 1998.

Temei pentru examinarea dosarului au servit sesizările Președintelui
Republicii Moldova și deputaților în Parlamentul de legislatura a XIII-a
Fiodor Angheli și Aurel Cepoi, acceptate spre examinare în fond,
conexate într-un singur dosar și incluse în ordinea de zi prin decizia
Curții Constituționale din 16 aprilie 1998.

În procesul examinării preliminare a sesizărilor în cauză Curtea
Constituțională a solicitat puncte de vedere Parlamentului, Guvernului
și Curții Supreme de Justiție.

Examinînd materialele dosarului și audiind argumentele părților
expuse în cadrul ședinței,

Curtea Constituțională

a c o n s t a t a t :

La 21 noiembrie 1997 Parlamentul a adoptat Codul electoral, care
stabilește modul de organizare și desfășurare a alegerilor
Parlamentului, pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova și
pentru autoritățile administrației publice locale, precum și modul de
organizare și desfășurare a referendumurilor. La 18 februarie 1998
Parlamentul a adoptat Hotărîrea nr. 1508-XIII "Privind asigurarea
unității aplicării unor prevederi din Codul electoral pe întreg
teritoriul republicii în campania electorală, la numărarea și atribuirea
mandatelor, la confirmarea rezultatelor alegerilor în Parlamentul de
legislatura a XIV-a". Prin hotărîrea menționată, Parlamentul a
interpretat prevederile art. 13 alin.(3) din Codul electoral, stabilind
că în cazul în care funcția deținută de candidat se află în stare de
incompatibilitate cu funcția de deputat în Parlament la care candidează,
candidatul își suspendă, pe durata campaniei electorale, de la data
înregistrării sale de către Comisia Electorală Centrală și pînă în ziua
votării sau pînă la data excluderii lui din alegeri, activitatea în
funcția pe care o deține.

Parlamentul, de asemenea, a interpretat prevederile art. 86 și 87
din Codul electoral, statuînd că în operația de atribuire a mandatelor
Comisia Electorală Centrală include doar concurenții electorali,
inclusiv candidații independenți, care în cadrul alegerilor parlamentare
au obținut mai mult de patru la sută din voturile valabil exprimate în
ansamblu pe țară.

În sesizarea Președintelui Republicii Moldova și în cele ale deputaților în Parlament Fiodor Angheli și Aurel Cepoi se susține că prevederile art. 86 și 87 din Codul electoral, prin care pentru candidații independenți este stabilit pragul electoral de 4% drept condiție pentru includerea lor în operația de atribuire a mandatelor parlamentare, contravin dispozițiilor art. 2 alin.(1), art. 16 alin.(2), art. 38, 54, 61 alin.(1) și (2), art. 66 lit.c), art. 72 alin.(2) lit.c) din Constituție, precum și normelor consfințite în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și în Documentul Reuniunii de la Copenhaga a Conferinței pentru dimensiunea umană a C.S.C.E. în toate cele trei sesizări neconstituționalitatea pragului electoral pentru candidații independenți se argumentează prin faptul că:

a) în practica țărilor care aplică sistemul electoral proporțional cu o singură circumscripție electorală națională nu au fost înregistrate cazuri de stabilire a pragului electoral pentru candidații independenți;

b) stabilirea acestui prag electoral îngrădește dreptul constituțional al cetățeanului de a solicita funcții politice sau publice;

c) pentru obținerea unui mandat de deputat în Parlament un candidat independent are nevoie de 4 ori mai multe voturi valabile decât un candidat de pe listele partidelor sau blocurilor electorale.

Dl Fiodor Angheli a sesizat Curtea Constituțională și asupra neconstituționalității prevederilor art. 73 alin.(2) din Codul electoral, potrivit cărora alegerile Parlamentului se efectuează într-o singură circumscripție electorală națională, precum și a prevederilor art. 203 din Codul electoral, care stipulează că Codul intră în vigoare la data publicării și se aplică de la data adoptării lui. Autorul sesizării consideră că alegerile Parlamentului într-o singură circumscripție electorală națională nu garantează alegerea în Parlament a reprezentanților Găgăuziei (Gagauz-Yeri), prin urmare, se încalcă prevederile art. 16 alin.(2), 38 și 39 din Constituție, precum și prevederile actelor internaționale privind apărarea minorităților naționale.

După părerea autorului sesizării, clauzele cuprinse în art. 203 din Codul electoral contravin art. 76 din Constituție, deoarece prevăd aplicarea Codului electoral nu din momentul intrării lui în vigoare, ci de la data adoptării.

În sesizarea Președintelui Republicii Moldova se menționează că sînt neconstituționale și prevederile art. 13 alin.(3) din Codul electoral, conform cărora, în cazul în care candidatul se află în stare de incompatibilitate cu funcția la care candidează, acesta își suspendă, pe durata campaniei electorale, activitatea în funcția pe care o deține. În sesizare se afirmă că, potrivit art. 70 alin.(1) și (2) din Constituție, incompatibilitatea se referă la calitatea de deputat în Parlament, și nu la statutul de candidat pentru alegerile de deputați.

Concomitent, șeful statului solicită recunoașterea neconstituționalității Hotărîrii Parlamentului nr. 1508-XIII din 18 februarie 1998, invocînd argumentul că legiuitorul a interpretat prevederile art. 13 alin.(3) și ale art. 86 și 87 din Codul electoral, care este lege organică. Acest lucru urma să fie făcut printr-o lege, și nu prin hotărîre, se subliniază în sesizare.

Examinînd sesizarea Președintelui Republicii Moldova și cele ale deputaților Fiodor Angheli și Aurel Cepoi, punctele de vedere ale Parlamentului, Guvernului și Curții Supreme de Justiție, precum și concordanța dintre textele legale, ce fac obiectul sesizărilor, și dispozițiile constituționale, Curtea Constituțională reține următoarele:

1. Conform art. 2 alin.(1) din Constituție, suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Legea Supremă. Una din formele principale de exercitare de către poporul Republicii Moldova a suveranității naționale este participarea, potrivit art. 38 din Constituție, la alegerea Parlamentului. Este de remarcat că procedurile electorale, așa cum demonstrează practica internațională și

cea națională, sînt reglementate, de regulă, nu în textele constituțiilor, ci pe cale legislativă. Art. 61 din Constituție statuează expres că Parlamentul este ales prin vot universal, egal, secret și liber exprimat, în baza legii electorale organice. Prin urmare, Parlamentul este în măsură să adopte orice tip de scrutin sau modalitate de atribuire a mandatelor de deputat. Rămîne la discreția organului legislativ să decidă care sistem electoral să fie aplicat, majoritar, proporțional sau mixt, și care să fie pragul electoral pentru concurenți în vederea includerii lor în operația de atribuire a mandatelor. Opțiunea pentru o variantă sau alta și consfințirea ei în legea electorală depinde de situația social-politică din țară, de nivelul de dezvoltare al sistemului politic din societate.

Curtea Constituțională consideră că alegerile constituie nu numai un mijloc de exercitare de către cetățeni a drepturilor lor politice, consacrate de Constituție, ci și un mijloc de dotare a instituțiilor unui stat democratic cu o capacitate coerentă de expresie, pentru a face posibilă organizarea unor centre de decizie politică, eficiente și în măsură să imprime activității de stat o orientare general nefragmentată. Deci, aplicarea sistemului electoral proporțional cu pragul de 4%, inclusiv pentru candidații independenți, după cum prevăd art. 86 și 87 din Codul electoral, prin sine însăși nu contravine Constituției.

Pragul electoral este axat în principiu pe ideea că la guvernare trebuie să aibă acces partidele politice care se bucură de o anumită credibilitate în masa electoratului sau pe ideea maturității politice și civice a candidaților, precum și pe alte considerente ce țin de contextul socio-politic concret.

Curtea Constituțională, de asemenea, nu poate reține argumentele formulate în sesizări că în practica țărilor care aplică sistemul electoral proporțional cu o singură circumscripție electorală națională nu au fost înregistrate cazuri de stabilire a pragului electoral pentru candidații independenți. După cum s-a menționat deja, statul aplică legal un anumit tip de scrutin pornind de la nivelul dezvoltării sistemului politic al societății, de la problemele pe care și le propune pentru soluționare și de la alte circumstanțe. Aceasta este o chestiune de oportunitate politică.

Pragul electoral de 4%, stabilit pentru candidații independenți, nu îngreudește, după cum se susține în sesizări, dreptul constituțional al cetățeanului de a solicita funcții politice sau publice cu titlu individual și nu încalcă principiul egalității votului exprimat. Art.38 alin.(3) din Constituție garantează cetățenilor Republicii Moldova dreptul de a fi aleși în condițiile legii, inclusiv în organul reprezentativ suprem, și nu alegerea ca atare. Astfel, dreptul constituțional de a fi aleși în Parlamentul de legislatura a XIV-a (22 martie 1998), în afară de partidele politice și blocurile electorale, și l-au exercitat 60 de candidați independenți.

Cît privește afirmația expusă în sesizări că pragul electoral pentru candidații independenți încalcă principiul egalității votului, este de menționat că egalitatea votului nu are nici o legătură cu faptul că concurenții electorali nu au întrunit numărul necesar de voturi.

Din cele arătate rezultă că prevederile art. 86 și 87 din Codul electoral nu contravin dispozițiilor art. 2 alin.(1), art. 16 alin.(2), art. 38, 39 și art. 61 din Constituție privind suveranitatea și puterea de stat, egalitatea în fața legii, dreptul de vot și dreptul de a fi ales, dreptul la administrare și alegerea Parlamentului. Prevederile art. 86 și 87 din Codul electoral nu contravin nici normelor consfințite în Declarația Universală a Drepturilor Omului și Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Avînd în vedere considerentele expuse mai sus, nu pot fi recunoscute neconstituționale nici prevederile art.73 alin.(2) din Codul electoral, conform cărora alegerile Parlamentului se efectuează într-o singură circumscripție electorală națională. Argumentul invocat de autorul sesizării Fiodor Angheli că Codul electoral nu garantează alegerea în Parlament a reprezentanților Găgăuziei (Gagauz-Yeri) nu poate fi reținut, deoarece este neconvîngător. Alegerile pentru Parlamentul de

legislaturile a XIII-a și a XIV-a, efectuate într-o singură circumscripție electorală națională, demonstrează că în organul legislativ au fost aleși și reprezentanți ai minorităților naționale, inclusiv găgăuzi.

Este adevărat că în literatura de specialitate alegerile într-o singură circumscripție electorală națională sînt tratate neunivoc, însă trebuie remarcat că sînt tratate neunivoc, de fapt, toate tipurile de sisteme electorale practicate în regimurile constituționale, relevîndu-se avantajele și dezavantajele lor, dar acest lucru nu poate servi ca argument pentru a declara neconstituționale prevederile art. 73 alin.(2)) din Codul electoral.

3. Curtea Constituțională, de asemenea, consideră că restricția prevăzută de art. 13 alin.(3) din Codul electoral pentru candidații care se află în stare de incompatibilitate cu funcția la care candidează este conformă prevederilor art. 16 alin.(2), art. 39 alin.(3) și art. 54 din Constituție, întrucît ar fi contrar moralei publice, în general, și deontologiei electorale, în special, ca o anumită categorie de persoane, în virtutea funcțiilor pe care le dețin, să poată influența opțiunea electoratului. În aceste condiții, șansele egale ale candidaților pentru alegerile de deputați ar fi serios compromise. Mai mult ca atît, unele funcții, pentru care se instituie această restricție, presupun încadrarea directă a celor care le dețin în procesul organizării și desfășurării alegerilor, cum ar fi, spre exemplu, cele de ministru, șef al administrației publice locale etc. Prin urmare, argumentul din sesizarea șefului statului că în art.70 din Constituție se are în vedere incompatibilitatea cu funcția de deputat în Parlament, și nu cu statutul de candidat la mandatul de deputat în organul reprezentativ suprem, nu poate fi acceptat.

4. Nu se poate cădea de acord nici cu punctul de vedere al Președintelui Republicii Moldova, potrivit căruia hotărîrea Parlamentului nr. 1508-XIII din 18 februarie 1998 contravine art. 61 alin.(2) și art. 66 lit.c) din Constituție.

Potrivit art. 66 lit.c) din Legea Supremă, una din atribuțiile de bază ale Parlamentului este interpretarea legilor și asigurarea unității reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării. Prin Hotărîrea nr. 1508-XIII din 18 februarie 1998, contestată în sesizare, Parlamentul a interpretat dispozițiile art. 13 alin.(3), art. 86 și 87 din Codul electoral, ceea ce nu excede atribuțiilor sale constituționale. Din textul hotărîrii respective a Parlamentului reiese că organul reprezentativ suprem nu a modificat și nu a completat Codul electoral, ci a interpretat unele prevederi din el. Or, adoptarea unor acte prin care se interpretează o lege este competența exclusivă a Parlamentului.

5. Totodată, Curtea Constituțională, efectuînd controlul constituționalității Codului electoral în ansamblu, a constatat că unele norme nu sînt în deplină concordanță cu dispozițiile Legii Supreme.

Art. 39 alin.(6) din Codul electoral prevede că alegătorul poate fi înscris numai într-o singură listă electorală și la o singură secție de votare pe baza vizei de reședință. Sintagma "pe baza vizei de reședință" contravine art. 38 alin.(2) din Constituție, potrivit căruia cetățenii Republicii Moldova au dreptul de vot, și deci de a fi înscriși în listele electorale, de la vîrsta de 18 ani, excepție făcînd cei puși sub interdicție în modul stabilit de lege. Cît privește interdicțiile cuprinse în art. 13 alin.(1) lit.a), b) și c) din Codul electoral, ele sînt exhaustive. Legea nu recunoaște lipsa vizei de reședință ca restricție pentru a fi înscris în listele electorale. În afară de aceasta, așa-numita "viză de reședință" a fost recunoscută neconstituțională prin Hotărîrea Curții Constituționale nr. 16 din 19 mai 1997* .

* "Monitorul Oficial al Republicii Moldova" nr. 37 din 5 iunie 1997, art. 19.

6. În conformitate cu art. 142 alin.(3) din Codul electoral, problemele supuse referendumului republican se avizează în prealabil de

către Curtea Constituțională, la solicitarea organului care declară referendumul. Această clauză din Codul electoral contravine vădit art. 135 alin.(1) lit. d) din Constituție, potrivit căruia Curtea Constituțională confirmă rezultatele referendumurilor republicane. Curtea Constituțională se poate pronunța asupra problemelor supuse referendumului republican numai după încheierea referendumului, și nu în prealabil.

7. Art. 142 alin. (4) din Codul electoral stipulează că actele adoptate prin referendum republican au putere juridică supremă, nu necesită confirmare și sînt executorii pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Curtea Constituțională constată că sintagma "nu necesită confirmare" din articolul menționat, de asemenea, contravine art. 135 alin. (1) lit.d) din Constituție. Întrucît una din atribuțiile Curții Constituționale este confirmarea rezultatelor referendumurilor republicane, actele adoptate prin referendum pot avea putere juridică numai în cazul în care unica autoritate de jurisdicție constituțională confirmă rezultatele referendumului republican.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 203, Codul electoral intră în vigoare la data publicării și se aplică de la data adoptării.

Curtea Constituțională constată că sintagma "... și se aplică de la data adoptării" din art. 203 din Codul electoral intră în contradicție cu dispozițiile art. 76 din Constituție. Legea Parlamentului intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei, nepublicarea legii atrage inexistența acesteia. Codul electoral a fost adoptat de către Parlament la 21 noiembrie 1997 și publicat în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova" nr. 81 din 8 decembrie 1997. Prin urmare, Parlamentul a dispus aplicarea unei legi organice inexistente.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 135 alin. (1) lit.a) din Constituție, art. 6 alin.(3) și art. 62 lit. a) din Codul jurisdicției constituționale,

Curtea Constituțională

H O T Ă R Ă Ș T E :

1. Prevederile art. 13 alin.(3), art. 73 alin. (2), art. 86 și 87 din Codul electoral, precum și Hotărîrea Parlamentului nr. 1508-XIII din 18 februarie 1998 "Privind asigurarea unității aplicării unor prevederi din Codul electoral pe întreg teritoriul republicii în campania electorală, la numărarea și atribuirea mandatelor, la confirmarea rezultatelor alegerilor în Parlamentul de legislatura a XIV-a" sînt constituționale.

2. Declară neconstituționale:

- sintagma "pe baza vizei de reședință" din art. 39 alin. (6) din Codul electoral;

- prevederile art. 142 alin.(3) din Codul electoral;

- sintagma "nu necesită confirmare" din art. 142 alin.(4) din Codul electoral;

- sintagma "și se aplică de la data adoptării" din art. 203 din Codul electoral.

3. Prezenta hotărîre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

Pavel BARBALAT

Chișinău, 27 mai 1998.
Nr. 15.

O P I N I E S E P A R A T Ă

Potrivit art. 27 alin. (5) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, îmi expun părerea asupra dosarului în cauză.

1. Curtea Constituțională a recunoscut drept constituționale dispozițiile Codului electoral, care prevăd:

- în cazul în care candidatul se află în stare de incompatibilitate cu funcția la care candidează, acesta își suspendă, pe durata campaniei electorale, activitatea în funcția pe care o deține (art. 13 alin. (3));

- alegerile Parlamentului se efectuează într-o singură circumscripție electorală națională, în care se aleg 101 deputați (art. 73 alin. (2));

- Comisia Electorală Centrală totalizează numărul de voturi obținut de fiecare concurent electoral cu scopul de a stabili dacă aceștia au obținut cel puțin patru la sută din voturile valabil exprimate pe întreaga țară.

Concurenții electorali care au obținut mai puțin de patru la sută din voturile valabil exprimate în ansamblu pe țară se exclud, prin hotărîrea Comisiei Electorale Centrale, din operația de atribuire a mandatelor (art. 86 alin. (2));

- numărarea mandatelor obținute de concurenții electorali (art. 87).

De asemenea, a fost recunoscută constituțională Hotărîrea Parlamentului nr. 1508-XIII din 18 februarie 1998 "Privind asigurarea unității aplicării unor prevederi din Codul electoral pe întreg teritoriul republicii în campania electorală, la numărarea și atribuirea mandatelor, la confirmarea rezultatelor alegerilor în Parlamentul de legislatura a XIV-a".

Țin să-mi exprim dezacordul în legătură cu punctul 1 din partea rezolutivă a hotărîrii Curții Constituționale, în care sînt recunoscute drept constituționale prevederile art. 73 alin. (2), art. 86 și 87 din Codul electoral, precum și Hotărîrea Parlamentului nr. 1508-XIII din 18 februarie 1998.

Teza principală din partea argumentorie a hotărîrii se rezumă la faptul că alegerea unei variante sau alta a sistemului electoral este, după cum consideră Curtea Constituțională, competența legiuitorului. Pornind de la aceste considerente, Curtea Constituțională a ajuns la concluzia că statuarea de către legiuitor în Codul electoral a sistemului electoral proporțional cu pragul de patru la sută din numărul de voturi valabil exprimate, inclusiv pentru candidații independenți, prin sine însăși nu contravine Constituției.

Este indiscutabil că alegerea procedurilor electorale și consfințirea lor în Codul electoral constituie competența legiuitorului. Această competență a legiuitorului trebuie să răspundă, însă, exigențelor de armonizare a legilor adoptate în acest scop, în primul rînd bazelor orînduirii constituționale, și în al doilea rînd - principiilor constituționale de structurare a organelor reprezentative și executive ale puterii de stat. Constituția nu permite abaterea sau renunțarea la aceste principii. Abordate în context, principiile în cauză sînt chemate să fie o garanție a faptului că voința poporului constituie baza puterii de stat (art. 38 alin. (1) din Constituție). În virtutea celor expuse, Curtea Constituțională urma să aprecieze constituționalitatea prevederilor art. 73 alin. (2), art. 86 și 87 din Codul electoral și a Hotărîrii Parlamentului nr. 1508-XIII din 18 februarie 1998, lucru pe care nu l-a făcut.

2. În sesizări sînt aduse argumente și despre încălcarea dispozițiilor constituționale generale referitoare la alegeri, care, de asemenea, nu au fost luate în considerare.

În cadrul ședinței Curții Constituționale s-a menționat în repetate rînduri că o serie de prevederi ale Codului electoral sînt într-atît de imperfecte, încît aplicarea lor implică încălcarea gravă a drepturilor și libertăților constituționale ale cetățenilor.

După părerea deputatului în Parlamentul de legislatura a XIII-a Fiodor Angheli, unul din autorii sesizării, Codul electoral, adoptat în luna martie 1997, în general, și prevederile despre efectuarea alegerilor Parlamentului într-o singură circumscripție electorală națională, cu 101 mandate, dispoziția privind pragul electoral de patru procente din numărul de voturi valabil exprimate atît pentru partide, cît și pentru candidații independenți, în particular, contravin

intereselor legitime ale majorității alegătorilor, fapt pe care îl denotă rezultatele alegerilor: în actualul Parlament circa 30 procente din numărul deputaților sînt deputați din Parlamentul de legislatură anterioară, în special locuitori ai orașului Chișinău. Peste 20 de raioane ale țării nu au reprezentanții lor. Rezultatele alegerilor denotă, de asemenea, faptul ruperii legăturilor între alegători și deputați, lipsa responsabilității deputaților în fața alegătorilor. A răspunde în fața "întregului popor" înseamnă a nu răspunde în fața nimănui.

Dacă e să ne călăuzim de prevederile art. 73 alin. (2) din Codul electoral, potrivit cărora alegerile Parlamentului se efectuează într-o singură circumscripție electorală națională, aceasta ar conduce iminent la aceea că din momentul alegerii candidatului în funcția de deputat situația sa din punctul de vedere al răspunderii pentru cuvintele și acțiunile sale se schimbă radical, deoarece alegătorii nu dispun de o posibilitate reală de a se întîlni cu deputatul ales, de a controla și de a aprecia activitatea lui.

Curtea Constituțională nu a dat aprecierea cuvenită prevederilor enumerate mai sus.

3. În hotărîrea sa, pronunțată pe marginea dosarului în cauză, Curtea Constituțională face referire la faptul că pragul electoral de patru procente, stabilit pentru candidații independenți, nu îngreădește, după cum se susține în sesizări, dreptul constituțional al cetățeanului de a solicita funcții politice sau publice și nu încalcă principiul egalității votului exprimat. Această poziție nicidecum nu poate fi acceptată.

Argumentele aduse de autorii sesizării privind pragul electoral de patru procente, stabilit pentru candidații independenți, se referă nu la dreptul de a fi aleși, ci la modalitatea de totalizare a rezultatelor alegerii. Instituirea pragului electoral de patru procente a pus într-o situație inegală candidații independenți în comparație cu candidații de pe listele partidelor, ceea ce a condus la încălcarea principiului egalității tuturor în fața legii (art. 19 alin. (2) din Constituție).

Din cele expuse rezultă că prevederile art. 73 alin. (2), art. 86 și 87 din Codul electoral, precum și Hotărîrea Parlamentului nr. 1508-XIII din 18 februarie 1998, prin conținutul lor, nu corespund Constituției.

JUDECĂTOR
AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

Nicolae CHISEEV